

spiller en væsentlig Rolle ved Udregningen af Priserne, fordi en Masse Afgifter, Fragttakster, Portotakster o. s. v., nødvendigvis maa gaa ind i Prisberegningen. Dertil kommer, at Skatter og Husleje udgør en væsentlig Del af de Udgifter der indgaaer i Pristalsberegningen, og paa disse Omraader har man ikke haft nogen Nedgang.

Det ærede Medlem Hr. Rode maa sikkert ogsaa erkende, at Priserne paa en Række Omraader er gaaet ned i betydelig Grad, og at der derfor ikke kan opretholdes en Paastand om, at der er et Grundlag for en saadan særlig Lovgivning, som man her vil gennemføre. Det ærede Medlem har jo i de sidste Dage Gang paa Gang slaaet fast, at Prisniveauet i Danmark betinger en Kronekurs paa højst 90 pCt. Men naar det ærede Medlem fastslaaer, at Prisniveauet betinger højst en Kronekurs paa 90 pCt., samtidig med, at man ved, at de Varer, der indgaaer i Pristalsberegningen, betinger en højere Kurs, siges dermed, at Priserne paa det Omraade, man her særlig vil lovgive for, ligger under det almindelige Prisniveau her i Landet.

Det forekommer mig derfor, at al Begrundelse for en saadan særlig Lovgivning maa falde væk, naar man maa indrømme, at man her rører ved Varegrupper, hvor Prisniveauet er lavere end det, der er det gennemsnitlige Prisniveau her i Landet. Der vilde derfor have været langt mere Grund for de ærede Forslagsstillere til at fremsætte et Lovforslag, som undtog disse Varer. Jeg kan slet ikke forstaa, at der kan anføres noget til Gunst for at skyde helt til Side den Undersøgelse og Overvejelse, som maatte være ganske nødvendig, naar man vil gaa til en saadan særlig Lovgivning under Paaberaabelse af, at man af Hensyn til Pristallet trods de Ulemper, det vil medføre, hurtigst muligt maa gennemføre en saadan midlertidig Lov, der maaske vil virke uheldigt paa mange Omraader, og som vil virke uretfærdigt overfor mange erhvervsdrivende. Jeg synes, Begrundelsen falder ganske bort, naar man maa erkende, at netop paa det Omraade, man her vil lovgive for, er Pristallet slaaet igennem i afgørende Grad.

Vi har derfor fra vor Side ikke kunnet se, at der var noget Grundlag for at gaa til Gennemførelsen af dette Lovforslag. Jeg personlig nærer ikke Sympati for Prisaftaler, men man har ikke i Udvalget gjort noget Forsøg paa at fastslaa, hvilke Prisaftaler det var, der skulde forbydes, og hvilke der ikke skulde forbydes, naar man undtager dette, at det skulde være Prisaftaler, der knytter

sig særlig til de Varegrupper, Pristallet omfatter. Selve Lovforslaget er heller ikke saadan affattet, at det deraf klart fremgaar, hvilke Prisaftaler det omfatter, eller paa hvilken Maade man fra Statens Side vil gribe ind.

I Lovforslagets § 1 bestemmes det, at alle kollektive Aftaler skal anmeldes. Men hvad er en kollektiv Aftale? Er en Aftale mellem et Par enkelte næringsdrivende, der bliver enige om en Pris paa en enkelt Vare, en kollektiv Aftale, som skal anmeldes? Tænker man alene paa bindende Aftaler eller ogsaa paa vejledende? Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at Detailhandelen havde ingen Prisaftaler, Detailhandelen havde derfor ingen som helst Grund til at protestere mod dette Lovforslag. Den Udtalelse falder ikke ganske sammen med den Agitation, der i det sidste Aar er drevet, hvor det særlig har været Detailhandelen, det er gaaet ud over. Man har angrebet Detailhandelen særlig fra Regeringspartiets og fra Regeringspartiets Presses Side for gennem Prisaftaler at holde Priserne oppe. Den Udtalelse kan vist ikke tiltrædes af hele det Flertal, der slutter sig til det foreliggende Lovforslag. Men selv om det ærede Medlem Hr. Rode har Ret i, at man ikke tilsigter at ramme Detailhandelen, vil man komme til at ramme den, fordi Lovforslaget, som det er affattet, kan bringe Ulemper ikke alene for dem, der har Prisaftaler, men ogsaa for dem, der ingen Prisaftaler har.

Konkurrencen former sig i Regelen saaledes, at der er en enkelt eller enkelte, der gaar i Spidsen med at sætte Priserne ned eller med at holde Priserne nede, naar der er Tendens til Opgang. Konkurrenterne maa følge efter, og Forbrugerne skal nok finde, hvem der sælger billigst, og de, der ikke gaar villigt med, bliver tvunget til at følge med af Konkurrencen. Men derved fremkaldes jo det Forhold, at Priserne i mange Tilfælde vil være ens i en hel Række Forretninger, trods det, at der ikke er nogen som helst Aftaler. Maaske de næringsdrivende, der har ens Priser, ikke en Gang kender hinanden; men det vil, naar man har en Lov som denne, i mange Tilfælde af Forbrugerne blive opfattet, som om de ens Priser skyldes Prisaftaler, og de næringsdrivende vil derfor, selv om de ikke har nogen som helst Prisaftaler, være udsat for at blive mistænkt derfor, og de vil være udsat for at blive anmeldt for at have Prisaftaler, og de kan derfor komme til at møde for den nye Administration, man skal have under Erhvervsministeriet, eller for Retten,